



ת"פ 36678/11/20 - מדינת ישראל נגד איילת חי, מטעם הסניגוריה הציבורית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36678-11-20 מדינת ישראל נ' חי
תיק חיצוני: 348984/2020

לפני **כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר**
המאשימה מדינת ישראל ע"י מתמחה גב' אביה בניסטי, תביעות
ירושלים

נגד
הנאשמת איילת חי ע"י ב"כ עוה"ד נוח אולשה וגב' תמר שיין,
מתמחה מטעם הסניגוריה הציבורית

החלטה

לפניי בקשה לבטל את כתב האישום שהוגש נגד הנאשמת וזאת מחמת אי קיום חובת היידוע בדבר זכות השימוע, מכוח סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (החסד"פ).

רקע

1. ביום 15.11.2020 הוגש נגד הנאשמת כתב אישום המייחס לה עבירות איומים ותקיפה חבלנית של זקן, שבוצעו לכאורה ביום 29.6.2020. בדיון שהתקיים ביום 01.08.2020 העלתה ההגנה בעל-פה טענה ביחס לפגם בקיום חובת השימוע והיידוע במסגרת טענה בעל פה. נטען כי המכתב לא נשלח לכתובת מגוריה של הנאשמת ברשומה במשרד הפנים, אלא לכתובת אחרת, וממילא המכתב לא נתקבל אצלה, גם לא בכתובת האחרת, שהתברר מתגובת המאשימה, כי נמסרה על-ידי הנאשמת במהלך חקירתה. נטען, כי לא הוכח המשלוח, ובוודאי שלא הוכחה המסירה ולכן יש מקום לבטל את כתב האישום. המאשימה טענה מנגד, כי ביצעה את המוטל עליה ועמדה בחזקה המוטלת עליה למשלוח הדואר. מעבר לכך נטען, כי אין פגם בכך שהמכתב נשלח לכתובת אותה מסרה הנאשמת בחקירה ולא לכתובת הרשומה במשרד הפנים.

דיון והכרעה

2. לאחר ששקלתי בדבר הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

עמוד 1



3. בעניינו, כפי שכבר עמדתי על כך לא פעם ולא פעמיים, התביעה בירושלים אינה מקיימת את דרישות החוק כדי לעמוד בחזקת תקינות המעשה המנהלי ובחזקה הקבועה בסעיף 60א(ג) לחסד"פ בדבר הוכחת עצם המשלוח. לשון החוק מציינת מפורשות: "**נשלחה** הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה" (ההדגשה הוספה). דהיינו, על מנת לעמוד בחזקה וליהנות מהפטור בדבר הצגת אישור מסירה חתום, יש להוכיח לכל הפחות **את עצם המשלוח**.

4. על-מנת לחזק את פרשנותי זו למצב המשפטי, הרי שיש מקום להפנות לסעיף 57ג לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 הקובע כך: "מקום שחיקוק מתיר או מחייב להמציא מסמך על ידי הדואר, בין שהוא נוקט לשון 'המצאה' ובין שהוא נוקט לשון 'נתינה' או 'שליחה' או לשון אחרת, רואים את ההמצאה - אם אין הוראה אחרת משתמעת - כמבוצעת - (א) **אם דו"ר מכתב המכיל את המסמך והמען על המכתב היה כשורה ודמי המשלוח שולמו מראש או שהמכתב היא פטור מתשלום דמי דואר או נושא עליו סימן המעיד כי הוא נשלח בשירות המדינה**" (ההדגשה הוספה).

5. המאשימה ממשיכה ומתעקשת להסתמך על קיומה של מדבקת דואר רשום בלבד, ללא חותמת מסניף הדואר על עצם המשלוח, ובכך היא אינה עומדת בלשון החוק כפי שצוטטה לעיל.

6. משעה שהנאשמת טוענת שלא קיבלה את מכתב היידוע, גם לא לכתובת שמסרה בחקירתה, הרי שזכותה המהותית לשימוע טרם הגשת כתב האישום קופחה, ועל-כן הסעד הנכון הוא ביטול כתב האישום. אין דומה עריכת שימוע כשכתב האישום הוא עובדה מוגמרת התלויה כחרב מעל צוואר הנאשמת, לבין עריכת שימוע מבלי שחרב זו מתנופפת מעל צווארה.

7. מעבר לדרוש אציין, כי אינני מקבל את טענת ההגנה, כי משלוח המכתב לכתובת שנמסרה ע"י הנאשמת בחקירתה פגום, שכן הגם שהעדיפות הניתנת היא לכתובת הרשומה במשרד הפנים, הנחיית פרקליט המדינה מס' 14.12 אליה הפנתה ההגנה בסעיף 25, מאפשרת גם משלוח לכתובת ידועה אחרת "ככל שנמצאה הצדקה לכך", סיפא למשפט שלא צוטטה ע"י ההגנה, ועל-כך יש להצטער.

8. **בשורה התחתונה, מורה על ביטול כתב האישום, וקובע כי לנאשמת באמצעות באי כוחה זכות לפנות למאשימה לשטוח טענותיה במסגרת זכות השימוע, וזאת בתוך 30 יום מהיום.**

יש לשלוח לצדדים.

הדין הקבוע למחר מבוטל.

ניתנה היום מוצאי שבת, כ"ה חשוון תשפ"ג, 19 נובמבר 2022,

בהעדר הצדדים.

עמוד 2

